

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 40/2024
28.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душко Стефановић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Владимир Андрић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 1493/23 од 05.09.2023. године, у седници одржаној 28.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 1493/23 од 05.09.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 1493/23 од 05.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ваљеву Гж 1493/23 од 05.09.2023. године, одбијене су жалбе туженог и потврђена пресуда због изостанка Основног суда у Ваљеву П 1054/22 од 08.08.2022. године, исправљена решењима истог суда П 1054/22 од 02.09.2022. године и 18.04.2023. године, којом је усвојен тужбени захтев тужиоца и тужени обавезан да му на име дуга исплати износ од 700 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС са законском затезном каматом од 01.01.2020. године до исплате, као и трошкове поступка у износу од 31.590,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате и потврђено решење Основног суда у Ваљеву П 1054/22 од 02.09.2022. године, којим је одбијен као неоснован предлог туженог за враћање у пређашње стање.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011...10/23, у даљем тексту: ЗПП).

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би

могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана, прописано је да испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Ценећи разлоге туженог за одлучивање о ревизији као посебној, Врховни суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени наведени услови из цитиране законске одредбе да се дозволи одлучивање о ревизији као посебној.

У овој правној ствари правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву тужиоца за исплату дуга од стране туженог, тако што је потврђена пресуда због изостанка донете применом члана 475. став 2. у вези са чланом 351. ЗПП, код чињенице да је тужени био уредно позван на рочиште, на које није приступио, а није ни оспорио тужбени захтев, чија основаност произлази из чињеница наведених у тужби и предложених доказа. С изостанком у вези, одбијен је предлог туженог за враћање у пређашње стање, јер разлози туженог за пропуштање рочишта нису оправдавајући, у смислу члана 109. ЗПП

Имајући у виду разлоге на којима су засноване нижестепене одлуке, као и наводе изнете у ревизији, по оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени услови да се дозволи одлучивање о ревизији тужиоца применом члана 404. став 1. ЗПП. Институт изузетне дозвољености ревизије резервисан је искључиво за питања из домена примене материјалног права. Применом овог института не могу се разматрати процесна питања, на која се управо указује наводима ревизије туженог. Из изнетих разлога, нису испуњени услови да се дозволи одлучивање о ревизији туженог применом одредбе члана 404. став 1. ЗПП, јер у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

На основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. и 4. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2). Одредбом члану 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради дуга поднета је 08.06.2022. године. Вредност предмета спора је 700 евра и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**